

BẢN TIN

ÁI HỮU GĐPT VĨNH NGHIÊM HẢI NGOẠI

Năm thứ 17 - Số 123 - Phật lịch 2552 - Ngày 22 tháng 4 năm 2009

9909 Waterview Road, Raleigh NC 27615 (919) 272-5020 Email: KmTamDieu@yahoo.com

Web page Bản Tin: www.BanTinAHVN.com - Web Page: www.vinhnghiem.org

Bản Tin

**Tờ báo của Ái Hữu GĐPT
Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại
và Thân Hữu**

MỤC LỤC

Lời NgỎ	Trang 2
Thi Kệ Nhật Dụng	3
Tin Tức	4
Thư Tín	5
Lá Thư Mùa Xuân 2009	6
Thông Báo Ban Chấp Hành	7
Súp Cǎn Bản Tiêu Mõ	8
Trang Thủ Quỹ	9
Quāng Đường Nhạc Nhǎn	10

Lời NgỎ

Phật lịch 2553, ngày đản sinh của Đức Từ Phụ Thích Ca Mâu Ni. Ái Hữu Vĩnh Nghiêm cùng toàn thể đồng bào Phật Tử khắp năm châu hân hoan đón mừng ngày ra đời của đấng Cha lành nhân loại.

Với tinh thần vị tha, bất bạo động, với lý tưởng phục vụ nhân loại không phân biệt chủng tộc, tôn giáo, ý thức hệ; và với phuong pháp trau dồi trí tuệ để đem lại an vui hạnh phúc cho muôn loài, đạo Phật đã được Liên Hiệp Quốc vinh danh là con đường sống Chân Thiện Mỹ của thiên niên kỷ mới. Đồng thời, để bày tỏ niềm kính trọng với người đã tìm ra ánh đạo vàng cho nhân loại, ngày Đức Phật đản sinh đã được Liên Hiệp Quốc công nhận là ngày lễ quốc tế.

Để xứng đáng với sự kính ngưỡng của thế giới đối với đạo Phật, người Phật tử cần thể hiện nếp sống từ bi, vô úy, và vô phân biệt trong giáo lý của Ngài.

Mái ấm Ái Hữu Vĩnh Nghiêm được thành lập tại hải ngoại gần hai mươi năm trước với mục đích tìm lại nhau, giữ cho nhau tình thương yêu, và trao đổi kinh nghiệm tu tập. Anh chị em AHVN từ khắp nơi : Mỹ, Đức, Pháp, Úc, Canada, Việt Nam .. có thể khác định kiến về nhiều điểm, nhưng chúng ta có cùng một tương quan từ nguồn giáo pháp Từ Bi Hỷ Xả là đối đãi với nhau bằng tâm vô tư, trong sáng, chấp nhận dị biệt của nhau, sống an hòa trong thương yêu và hiều biết.

Cố Trưởng ban Tâm Hòa Ngõ Mạnh Thu đã sống và thể hiện trọn nếp Tâm Hòa của anh để gìn giữ Ái Hữu Vĩnh Nghiêm được yên ổn, tránh khỏi bao nhiêu tranh chấp, trước pháp nạn chia rẽ hiện nay. Tâm nguyện của anh, cũng là tâm nguyện của AHVN, là giữ AHVN độc lập. Lập trường của AHVN là không thành kiến, không nghiêng về, không phụ thuộc, không phân biệt Tông phái - Giáo hội - Ban Hướng Dẫn - Miền - hội đoàn Phật giáo .v.v. vì tất cả đều là con Phật. Trưởng huynh Tâm Trí Quang Vui luôn vinh danh tình lam qua các bài hát : "Qua 50 năm thăng trầm cuộc đời, tình lam trong ta vẫn còn rang ngời" và những lời nhắn nhủ thiết tha qua các bài viết như "Mảnh Vườn Tình Đớ".

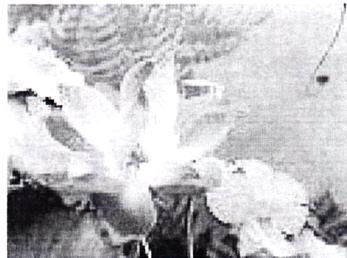
Hướng đi tốt đẹp và những chân tình cao quý của anh chị em thành viên đã là chất keo gắn bó cho AHVN, giúp AHVN đứng vững qua bao thăng trầm nhiều nhương của thời cuộc.

Người Phật tử sống với nhau bằng tinh thần từ hòa, thương yêu, không phân biệt, là cách chào mừng ngày Đản Sinh thiết thực nhất. Sự đoàn kết của Phật tử trong lúc này là cách báo ân chư Phật hữu hiệu nhất.

Nhân ngày Phật Đản 2009, AHVN chúng con xin dâng lên néo trâm hương tinh khiết để góp lời cầu nguyện cho chúng sinh an lạc, đất nước Việt nam thực sự có tự do dân chủ, thế giới thoát họa chiến tranh, và được hòa bình hạnh phúc.

Ngưỡng nguyện ngày đại lễ Phật Đản 2553
được tràn đầy hoan hỷ và phúc lộc.

Tâm Diệu

THI KẾ NHẬT DỤNG

33- Lặt Rau

Mặt trời xanh ròn một rổ rau tươi

Vạn pháp nương nhau làm nên cuộc đời

Câu “mặt trời xanh ròn một rổ rau tươi”, được lấy từ bài thơ “Thơ tùng ôm và mặt trời tùng hạt” của Nhất Hạnh. Chính là mặt trời xanh ròn chứ không phải là rổ rau xanh ròn, bởi vì màu xanh của lá rau là do ánh sáng mặt trời mà có. Thiếu mặt trời, không có một loài nào sống được. Lá cây hút lấy một phần ánh sáng chiếu rọi trên nó, cắt giữ năng lượng đó rồi rút chất than trong không khí mà chế tạo các chất dinh dưỡng cần thiết cho cây như đường và bột. Chất diệp lục tố màu xanh chính là do mặt trời mà có. Vì vậy khi nhìn rổ rau tươi là ta thấy được mặt trời, và mặt trời ở đây màu xanh.

Nhưng không phải nhìn rổ rau tươi ta chỉ thấy có mặt trời. Ta còn thấy muôn vạn hiện tượng khác. Ví dụ ta thấy một đám mây. Nếu không có đám mây thì sẽ không có mưa, và nếu không có mưa thì không có nước. Ta biết rằng nếu không có nước thì cũng không có rau, bởi vì không một loài thảo mộc nào mọc được khi không có nước. Đất cũng cần cho rau. Thán khí cũng cần cho rau. Sự có mặt của rổ rau là sự quy tụ của bao nhiêu điều kiện xa gần. Tất cả mọi pháp nương vào nhau mà có mặt, tất cả mọi pháp làm ra nhau và có mặt trong nhau: đó là nguyên lý tương duyên và tương túc của đạo Bụt.

Chữ pháp ở đây có nghĩa là vật, là hiện tượng. *Tương duyên* là nương vào nhau, có liên quan với nhau, giúp nhau mà tồn tại. *Tương túc* là có trong nhau, cái này là cái kia, có thể dịch ra là *inter-être* hay *inter-being*. Trong khi lặt rau, nhìn thấy mặt trời xanh ròn trong rổ rau tươi, bạn thấy được tính cách tương duyên và tương túc của sự vật. Đó là do công phu quán niệm về thực tại duyên khởi. Công phu quán niệm này nếu được duy trì liên tục sẽ đưa bạn đến một cái thấy về tính chất bất sinh bất diệt của vạn hữu và dần dần đưa bạn thoát khỏi vòng sinh tử.

Trong đời sống hàng ngày, hễ xúc tiếp với bất cứ một hiện tượng nào bạn cũng có thể đề khởi công phu quán niệm về tự tánh duyên khởi, chứ không phải chỉ trong lúc nhặt rau mà thôi. *Duyên* là điều kiện. *Khởi* là sự phát sinh. *Duyên khởi* là sự phát sinh và có mặt của các hiện tượng căn cứ trên nguyên lý tương quan tương duyên của vạn pháp.

(Trích *Từng Bước Nở Hoa Sen* – Thích Nhất Hạnh)

Cô Khánh An và Chị Tâm, đến thăm chị Hằng trong những ngày chữa trị của chị Hằng. Mong chị Hằng được nhiều sức khỏe và vui tươi để chịu đựng được, và vượt qua cơn bệnh.

Gặp gỡ Anh Chị Em chi Miền Đông Hoa Kỳ tại tư gia anh Trưởng ban nhân dịp Tết Kỷ Sửu 2009. Các anh: Khiết- Vương Nghiêm – Lâm – Hùng. Các chị – Thuận – Ngọ - anh Hiệp- Tố Mỹ.

TIN TỨC

* Như mới ngày hôm qua, Trưởng Đức Châu còn nói nói cười cười cười với tôi, nhưng thật ra Trưởng đã từ giã chúng ta về đất Phật 49 ngày rồi. Rất đông thành viên chi Nam Cali. đã tham dự Lễ Chung Thất của Trưởng. Anh chị em AHGDPT VNHN, các Huynh Trưởng và Đoàn sinh GDPT Phô Đà, các đơn vị GDPT bạn, cùng bạn bè, thân nhân đã cầu siêu và tưởng nhớ anh bên cạnh quý Chư Tăng Ni. Gia đình cũng làm lễ cúng dường Trai Tăng để hồi hướng công đức cho anh trong dịp Lễ Chung Thất này. Tiếng tụng kinh của khoảng gần 60 chư Tăng Ni và gần 200 ban bè thân quyến vang vang trong Chánh Điện chùa Phô Đà.

* Lễ Chung Thất anh Đức Châu vừa qua không bao lâu, mọi người lại Vô cùng thương tiếc anh Cao Chánh Hựu, Người Huynh Trưởng cả đời thiết tha với Đóa Sen Trắng, với mầu áo Lam đã về cõi Niết Bàn. Hầu hết các đoàn thể áo Lam đã viếng và đưa tiễn anh. Anh Tuệ Linh, Anh Chị Trần Ngọc Lạc-Hồng Loan, Anh Phạm Minh Tâm đã đại diện AHGDPTVNHN tham dự tang lễ và tiễn đưa anh Cao Chánh Hựu về nước Phật.

* Hình như thời tiết tháng này dị ứng với chúng ta hay sao mà nhiều thành viên AHGDPTVNHN đã lâm bệnh.

* Chị Lê thị Hằng vào bệnh viện. Anh chị Tuệ Linh, Minh Châu đã thăm Hằng tại Bệnh viện, sau đó anh Hiệp, chị Tâm, chị Nga (phu nhân anh Bùi Thế San), chị Ngô mạnh Thu, chị Hoa và cô Khánh An.... cũng đã thăm Hằng.

* Thầy Trí Hiền kính yêu của chúng ta , sức khỏe cũng yếu và cũng phải vào bệnh viện.

* Chị Ngọ bị ngã và cũng yếu một thời gian

* Trong thời gian này, anh chị Đặng Trần Hoa dọn nhà, trong lúc chị Hoa sức khỏe chưa bình phục hẵn sau khi giai phẫu tay. Nhà mới anh chị Hoa ở cùng khu với nhà Hằng.

* Bản Sinh Hoạt Chi Nam Cal. thứ ba cũng đã trình làng trong thời gian này.

* Trong thời gian này, Minh châu thăm viếng miền Bắc Cal.. Sức khỏe anh chi Thống, anh chi Vui, anh chi Trà, anh chi Lê, anh chi Định, anh chi Hùng, anh chi Tuyết Khanh rất khâ quan, riêng chi Nhụng không được khỏe mấy, nhưng chi vẫn tươi và vẫn chờ Minh Châu đi đây đó.

* Qua điện thoại với vài anh chị trong BCH, anh Trưởng Ban muốn có một buổi họp của BCH để bàn về vấn đề diễn khuyết nhân sự của BCH cũng như một vài sinh hoạt chung của AHVN.

* Cuối tháng 6 sang đầu tháng 7/09, anh TB Đặng Đình Khiết sẽ có một hay hai tuần lễ nghỉ hè ở Cali. Có thể sẽ có những buổi họp của BCH cũng như của chi Nam Cali có sự hiện diện của anh Khiết. Và có thể còn có một vài anh chị ở xa về nghỉ hè ở Nam Cali vào những ngày này.

Phóng viên bản tin Minh Châu

Tại chùa Phô Đà, lễ 100 ngày huynh trưởng Đức Châu (Khuê) Cô Khánh An, Anh Cường, chị Minh Châu, chị Nga.

Phụng Sự Chúng Sanh Là Cúng Dường Chư Phật

(Diệu Thu)

* Mỹ ơi, ngày mai là 49 ngày của Khuê rồi, thật nhanh ghê Mỹ ơi! Ở đây chia nhau mỗi người làm một món mang đến Chùa Phổ Đà đài khách. Châu: cari chạy; chị Am: miền sào, gỏi, súp...; chị Chung: xôi; chị Tâm: thạch... những món khác chị không nhớ hết. Cô Khánh An nói khách khoảng 200 người....

Nhin những tấm hình tươi cười trên BT và mở ra những tấm hình lưu trữ của chị, chị cứ phải cố nghĩ mãi mới nhận ra rằng Khuê đã ra đi rồi em a... **Điệu Thu**

* Em đã gửi Bản Tin đi Canada, Úc, Pháp & Đức. Hy vọng các anh chị ở nước ngoài sẽ nhận được trong vài ngày nữa. Các anh chị trong US đã nhận được. Muốn vào coi Bản Tin trên Wed, thì chị vào địa chỉ www.bantinahvn.com, địa chỉ này ở bìa Bản Tin, nhưng em chưa có thời giờ chuyển ra PDF và để vào trong wed. Nên hiện trong đó chỉ có các BT cũ thôi. Chưa có từ BT số 121 đến nay. Thành thật xin lỗi Quý anh chị..... **Tâm Diệu**

* Đã nhận được Bản Tin của AHGĐPTVNHN vào ngày hôm qua. Xin hỏi hướng công đức của chị Tâm và chị Kim Mỹ cùng Quý anh chị đã giúp cho "sống lại" Bản Tin của AHVN. Bản Tin là "Hơi Thở Ra/Vào" của anh chị em khép nối, thiếu nó như thiếu cá bầu trời đầy trăng sao và tui đỡ. Xin Quý anh chị khép nới gửi bài vở về cho Bản Tin. Xin mỗi người một bàn tay, một nhịp đậm trái tim để thổi vào BT của Ái Hữu một sức sống mới tràn đầy tin yêu và niềm hoan hỷ. Mong lắm thay!!! Một lần nữa, cảm ơn Quý vị đã giúp cho BT tái xuất giang hồ!... **TT-DDKhiết**

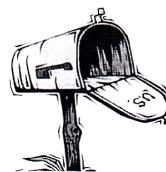
* Cám ơn Kim Mỹ nhiều, đã nhận được BT AHVN, đọc càng thêm nhớ Đức Châu, buồn vẫn vương. Nhưng tin anh Bùi Thọ Thi sang Mỹ đã được xác nhận chưa? Mỹ cho biết nhé!... **Nam**

* Anh Tuệ Linh, chị Tâm và Mỹ, nếu từ nay đến cuối tháng 4 mà không có gì trớ ngai, tôi sẽ đi chuyến bay đêm 21/4/09. Khi sang nơi tôi sẽ liên lạc với Quý vị sau. Cám ơn Quý vị đã có lời thăm hỏi, Thân,... **Thi**

* Thưa Quý anh chị , Chung thất của HTr Đức Châu Vũ Ngọc Khuê được gia đình tổ chức tại Chùa Phổ Đà là nơi anh sinh hoạt gắn bó từ hơn 10 năm qua. Buổi lễ có phần "Cúng đường Trai Tăng", khoảng năm mươi vị Tăng Ni với sự tham dự khoảng hai trăm bạn bè, các đơn vị GĐPT quanh vùng và GĐPT Phổ Đà . Có 15 anh chị em AHVN đến dự lễ cùng với mỗi người một món ăn để góp phần cùng với gia đình cô Khánh An và hai cháu Hạnh, Phúc tưởng niệm anh Khuê. Bản Tin đặc biệt mà Tâm Diệu đã có gắng hoàn tất và gửi về cho Chi Nam Cali phát ra trong buổi Lễ chung thất, ngoài ACE trong Ái Hữu nhận đầy đủ, còn có một ít cuốn dành cho một vài Anh Chị của các đơn vị GĐPT khác.

TH A N H V N

TÍN

Chúng tôi cũng gửi lại cho các em GDPT Phổ Đà mấy cuốn để các em biết tình thương mến của AHVN dành cho Bác Gia Trưởng của các em..... **Điệu Thu**

* ..... Hôm đó là ngày họp của Giáo Hội nên các nơi về họp thật đông, chắc khoảng gần sáu mươi vị. Phuoc báu của anh Khuê rất cao dày!... **Phuong**

* Thưa chị Tâm, Kimmy, tôi đã nhận được Bản Tin số 122 nhân dịp kỷ niệm Lễ Chung Thất của anh Đức Châu Vũ Đức Khuê, xin cảm ơn quý anh chị trong ban Biên tập. Qua email được nhìn thấy những hình ảnh chư Tăng Ni, Gia Đình Phật Tử và bạn bè thân hữu đồng đủ đến tham dự và góp lời cầu nguyện trong ngày lễ chung thất mới cảm nhận được phuoc báu của anh rất cao dày, không dễ gì mấy ai trong chúng ta có thể tiếp thu, đó là do công đức tu tập của anh từ nhiều duyên lành kết tụ, với một niềm tin vững chắc tôi tin rằng Hương Linh của anh Đức Châu sẽ sớm được cao đăng Phật Quốc..... Kính.... **Tuệ Hạo**

* ..Cám ơn anh Khiết và các anh chị đã không bắt em quy hương mà còn cố vỗ cho em. Em bẩn quá và muốn thành thoi nên muốn "trốn" mà vì không có người "quân tử" nào nhận làm dùm, nên tiêu nữ nay trốn không nổi phải chui ra!!!!... **Tâm Diệu**

Anh chị AH Vĩnh Nghiêm thân kính,

Bác Liệu & anh chị trưởng GĐPT TĐVN bên nhà rất chân thành cảm ơn quà xuân Kỷ Sửu do anh chị đóng góp gửi về..nhất là chị Minh&anh Định khi về Vn đã lo lắng liên lạc rất nhiều lần đến Bác và tôi vào những ngày cận Tết nhiều bận rộn..

Nhưng Buổi Tất Niên của GĐPT Vĩnh Nghiêm, và các GĐPT Tổ đình.. thì đã qua..nên không thể ...trồng cây mùa xuân theo ý anh PmHùngrâu và lòng ưu ái của các anh chị được..(anh Hr ơi, bên ni chỉ có.."hái" hoa dân chủ thu !!!!hii hii).

Sau đó Bác Liệu và anh chị trưởng VN đã thống nhất ý kiến (và có thông báo cho anh Định&chị Minh trước hôm chị&anh về Mỹ-Úc). Số quà này (600 USD) sẽ được dùng hỗ trợ cho các em đang sinh hoạt GĐPT ở các đơn vị thuộc Tổ Định Vĩnh Nghiêm có gia cảnh khó khăn. Một Phần để kính thăm&vấn an Thầy Tổ.(xin xem ảnh định kèm).

Anh Định đồng ..thuận và hoan hỉ nhờ Bác Liệu chuyển hộ đến vắn an HT Quang Độ thêm số tịnh tài một triệu đồng.. Đến hôm nay hoàn mẫn ..xin gửi đến anh chị lời chúc sức khoẻ, BỒ ĐỀ TÂM KIÊN CỐ. Hẹn anh chị thư sau.

Phúc Thiện TĐH.

Lá Thư Mùa Xuân 2009

'Nhớ Lại Mùa Xuân Năm Trước Và Ý Thức Chuyển Hóa...'

Mùa Xuân 2009 đang về trên thủ đô nước Mỹ. Vùng Hoa thịnh đồn mỗi cuối tháng ba đến giữa tháng tư dương lịch âm lên một màu Anh Đào, mà hàng năm, là lý do thu hút hàng triệu khách du lịch từ khắp nơi.

Khoảng dịp này năm trước, gần 60 Trưởng của Ái Hữu Gia Đình Phật Tử Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại từ nhiều tiểu bang xa của nước Mỹ và vài người đến từ Âu châu đã rủ nhau về trong cuộc Hội Ngộ 2008 Hoa Thịnh Đốn, Nồng Âm Sắc Hoa Đào.

Nhìn các Anh Chị hân hoan tay bắt mặt mừng trong cái lạnh của buổi sớm đầu Xuân trong khuôn viên Chùa Giác Hoàng, ngôi chùa đầu tiên của người tỵ nạn ở thủ đô Hiệp Chủng Quốc, lòng người ấm lại. Nghe các Anh Chị vang vang cất lên những bài hát một thời tuổi trẻ đầy áp lý tưởng và giác mộng lên đường thì ta hiểu được rằng khi chiếc Áo Lam và Hoa Sen Trắng được mặc lên người thì đây là một hành động xác lập lại lời phát nguyện của người đoàn viên GĐPT năm xưa. Và, có lẽ không còn lời nào ngoài các chữ “hồn nhiên như trẻ tho” để diễn tả hình ảnh các Chị, các Anh hồn hở kéo tay nhau đến dưới tượng Đức Quán Âm hay bên những cội Anh Đào phủ ngọc sắc hoa nồng âm để chụp chung với nhau những bức ảnh của buổi hạnh ngộ vô cùng đặc đáo vì sẽ chẳng bao lâu chúng sẽ trở thành hiềm quý...

Hội Ngộ Vĩnh Nghiêm 2008 Hoa Thịnh Đốn Nồng Âm Sắc Hoa Đào sẽ thực sự thiếu hơi ấm nếu đã không có một bài ca bất hủ được sáng tác dành riêng cho cuộc hội ngộ. Bài “Tìm Nhau” được Trưởng Huynh Tâm Trí Nguyễn Quang Vui hoàn tất ít ngày trước đó, và được danh ca Đoàn Chính hát với tiếng dương cầm của chính Anh được ưu ái gửi đến Hội Ngộ Nồng Âm Sắc Hoa Đào Hoa Thịnh Đốn 2008 qua YouTube. Anh Đoàn Chính là phu

quân của Trưởng Mộng Hương ở Montreal, Canada. Sự hiện diện của những Trưởng huynh trên dưới 80 niên tuế như: Chính Tiến Nguyễn Đức Long, Chân Quang Trần Thanh Hiệp, Diệu Thanh Trần Thị Ngo... và các khuôn mặt của các Trưởng trong lứa tuổi đôi mươi đến từ North Carolina làm bật lên ý nghĩa của tác phẩm Tìm Nhau. Lần hội ngộ 2008 năm trước cũng sẽ rất luồng cuồng và ‘lạnh lẽo’ nếu không có sự tiếp tay của Ban Huynh Trưởng GĐPT Thiên Sinh Giác Hoàng từ vật thế, vận chuyển, thực phẩm và nhất là phần kỹ thuật high-tech.

Nhớ lại một người trong đám đông năm trước, một người đã yên lặng bay đến trễ nhất từ California vì Anh còn phải bận làm nốt công việc của sở giao phó. Và, chính Anh cũng đã là người đi về sau nhau sau khi mọi người ở các tiểu bang xa đã về đến nhà, vì Anh còn gần cả tuần nghỉ phép...Nhưng, chỉ ít tháng sau đó, chính Anh đã lại là người lặng lẽ bỏ bầy đoàn sõn nhất ra đi. Anh ra đi nhưng nhiều người trong và ngoài Ái Hữu Vĩnh Nghiêm học được ở nơi Anh bài học lớn về nhân cách phục vụ và sự khiêm tốn của một người Huynh Trưởng.

Xin kể lại một trong những kỷ niệm cuối trong phối hợp làm việc với Anh. Mùa Hè 2008, khi Ban Chấp Hành sửa soạn họp phiên đầu tiên của nhiệm kỳ 2 ở tư gia cố Huynh Trưởng Tâm

Hoà Ngô Mạnh Thu vùng Nam Cali, thì có tin Đức Tứ Tăng Thống Thích Huyền Quang, GHPGVNTN, vừa xả bỏ báo thân về với chư Phật. Anh là người được BCH yêu cầu liên hệ với Giáo Hội để thu xếp việc phái đoàn của BCH và Chi Nam Cali đến phúng điếu và chịu tang Đức Tăng Thống. Anh đã hoàn tất công tác thật tốt. Hôm phái đoàn gần 20 người đại diện Ái Hữu Gia Đình Phật Tử Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại đến thì đã thấy tấm liễn phúng điếu rất trang trọng của AHGDPTVNHN được trưng ở một vị trí rất dễ nhận ra và phái đoàn được xếp ngồi ở một khu vực gần sát với khán đài chính của cuộc lễ. Trong suốt cuộc lễ, vì thời tiết trời nóng bức ngờ nên Anh chạy đi chạy lại lo đủ nước uống cho phái đoàn Vĩnh Nghiêm, trong khi chính Anh thi nhập vào với các anh chị HT khác trong Ban Tang Lễ của Giáo Hội tất tả đón tiếp hàng ngàn khách và đồng bào Phật tử đến dự lễ Truy Niệm và Thọ Tang.

Có người nhận xét rằng Ái Hữu GĐPT Vĩnh Nghiêm là một tập hợp nhân sự chỉ có giám không có tăng. Điều này đúng, và cái chân lý đúng này được áp dụng chung cho tất cả các loại hội đoàn, tổ chức của người Việt tỵ nạn ở hải ngoại. Vấn đề chính đặt ra ở đây và muôn thuở vẫn là “Khi sống thì sống như thế nào?” Vấn đề càng gay gắt hơn, có lẽ như thế, đối với những người đã phát nguyện sống đời Huynh Trưởng trong một tổ chức giáo dục thanh niên của Phật giáo.

Trước Đức Châu Vũ Ngọc Khuê thì đã có Tâm Hòa Ngô Mạnh Thu, Tâm Lạc Nguyễn Văn Thực, Phổ Thế Cát Văn Chung, Minh Trí Đỗ Văn Phú... lâu hơn nữa thì có Chị Trưởng Tâm Huệ Đoàn Thị Kim Cúc, Tâm Thiết Trần Thái Hòe tự Lê Vinh...đã ra đi. Nhưng tất cả đều để lại những gương đẹp của một đời tận tụy đóng góp cho các thế hệ đàn em. Họ không chỉ là những đóa hoa đầy mẫu sắc mà còn là những đóa hoa ngát hương làm thơm cuộc đời.

Trong đời sống, khi đổi diện với sự đổi thay và nhất là chia ly, có người có thể phát biểu một cách tiêu cực rằng cuộc đời thì cũng giống như “Bao nhiêu nước chảy qua cầu.” Nhưng, nếu nhớ lại Câu Chuyện của Giòng Sông của Herman Hess thì chàng trai trẻ Tất Đạt đã khám phá ra một quy luật rất tích cực sau khi thường xuyên quan sát giòng nước trôi qua rồi đặt câu hỏi: “Giòng sông hôm nay có phải giòng sông hôm qua?” Từ đó, Tất Đạt hiểu ra rằng nếu tiếp tục để quy luật thay đổi tác động lên cuộc đời của chúng ta thì thân phận con người sẽ chẳng khác chi những cánh bèo trôi giat lang thang vô định. Rằng con người có khả năng làm khác đi cái người ta thường gọi là định mệnh hay thân phận. Nói gọn là khả năng “chuyển hóa”.

Không phải đợi mùa Xuân đến ta mới thấy được sự thay đổi vì thay đổi là bản chất của đời sống. Trong một năm vừa qua, chúng ta chứng kiến vài sự thay đổi trong đời sống của bên trong và bên ngoài của Ái Hữu GĐPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại. Có những thay đổi làm dễ chịu hơn, nhưng cũng có những thay đổi làm cuộc đời mệt mỏi hơn. Nhưng hơn hết, mong rằng mùa xuân 2009 ngó lui lại mùa xuân 2008 chính là sự làm thức dậy ý thức về một khả năng có thật trong từng người và trong toàn thể tập hợp mang tên Ái Hữu Gia Đình Phật Tử Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại để chuyên hóa cái đời sống còn lại của một tập thể chỉ giảm đi chứ không tăng thêm về nhân mạng!

**Thư Thông Báo về Thành Phần Nhân Sự
Ban Chấp Hành AHGĐPTVNHN
Nhiệm Kỳ 2008-2010**

Thưa quý Trưởng và quý vị Thành viên AHGĐPTVNHN,

Xin trân trọng thông báo thành phần nhân sự chính thức của Ban Chấp Hành nhiệm kỳ 2008-2010 có một vài điều chỉnh như dưới đây để phù hợp với thực tế sinh hoạt của AHGĐPTVNHN:

Trưởng Ban : Thiện Thanh Đặng Đình Khiết

Phó Trưởng Ban: Phúc Đạt Trần Minh Phương

Tổng Thư Ký: **Diệu Ngọc Cao Minh Châu**
(thay cho Trùng Nhĩ Nguyễn Minh Nữu từ chức vì lý do già cành)

Thủ Quy: Diệu Thu Nguyễn Thị Tâm

Ủy viên Báo chí Tâm Diệu Dương Thị Mỹ

Ủy viên Tương Té **Như Không Võ Văn Phú**
(thay cho HT Đức Châu Vũ Ngọc Khuê quá cố)

Ủy viên Sinh Hoạt Đức Châu Nguyễn Văn Định và
Thanh niên Phạm Minh Hùng

Trưởng Chi Nam Cali Diệu Thúy Lê Xuân Mai

Trưởng Chi Bắc Cali Diệu Hòa Phạm Thị Lê

Trưởng Chi Đông HK Diệu Thanh Trần Thị Thanh Minh

Trưởng Chi Úc châu Minh Tánh Nguyễn Bá Lâng

Ngày 16 Tháng 04 Năm 2009

Trưởng Ban (ký tên)

Thiện Thanh Đặng Đình Khiết

(Tiếp Lá Thư Mùa Xuân 2009)

Chiếc chìa khóa “chuyển hóa” mà Tất Đạt đã khám phá ra và trao tặng lại cho nhân loại hơn 25 thế kỷ vừa qua, mỗi lúc, mỗi hoàn cảnh cần phải được tái khám phá để làm mới cuộc đời và nội dung của chính nó. Mỗi người chúng ta đều có khả năng chuyển hóa hay chuyển cái nghiệp lực vô định của chính chúng ta chứ không phải là một tha lực nào đến từ bên ngoài, vì thực ra cũng sẽ không có cái tha lực nào cả ngoài những nỗ lực tự-thân. Xin mượn đề tựa một quyển sách nhỏ của một vị Thầy chung của chúng ta là Hòa Thượng Thích Đức Nhuận đã vien tịch vài năm trước đây, “Hãy Đi Bằng Chính Đôi Chân Của Bạn”, để tạm đúc kết tinh thần Lá Thư Mùa Xuân 2009 này.

Mùa Xuân 2009 Hoa Thịnh Đốn
và Mùa Đức Phật Đản Sinh 2553

Thiện Thanh Đặng Đình Khiết

Tròn Nguyện

Lời tiễn HT.Đức-Châu Vũ-Ngọc-Khuê.
*****

**Một cánh LAM rụng
trong ánh trăng
mùa đông.**

*****

**Gió vang khúc buồn . . .
mây chờ niềm thương . ! .**

*****

**Từ không trung
Vắng chuông Từ-Bi
ngân - lan - quyền hào quang
rơi hồn chân chính**

*****

**Tâm lành - thanh tịnh
lánh bụi trần
về chốn uyên nguyên
Tròn hạnh-nghẹn.**

(Phila, 14-11 Mậu-Tý, 2008)

Diệu-Hoa Trần-T-Hồng-Khuong

Bản Tin xin phép đăng lại bài thơ này vì kỳ trước
bị mất một vài hàng chữ cuối. Xin thành thật
xin lỗi tác giả Diệu Hoa Trần Thị Hồng Khuong.

Súp Căn Bản Tiêu Mỡ

Nguyễn Đức Cường xin kính chuyển đến Quý Trưởng, một công thức Ăn Kiêng rất công hiệu, có khả năng làm giảm lượng Cholesterol xấu (LDL – Low Density Lipoprotein), tăng cường lượng Cholesterol tốt (HDL – High Density Lipoprotein), giảm lượng Triglyceride (VLDL – Very Low Density Lipoprotein) trong máu, đồng thời, làm giảm trọng lượng trong một thời gian rất ngắn, mà vẫn giữ an toàn cho cơ thể. Công thức này, NDC đã áp dụng cho nhiều bệnh nhân, và đạt được nhiều kết quả khả quan. (Một nữ bệnh nhân ngoại quốc, có thể trọng 280 lbs, đã giảm được 60 lbs, chỉ trong vòng gần 3 tháng tuân theo chế độ Ăn Kiêng này).

Công thức rất đơn giản, không tốn kém, và không có bất kỳ một hiệu ứng phụ (side effect) nào, gồm một loại Súp Căn Bản (Souper Soup), và một chế độ Ăn Kiêng, với chu kỳ 7 ngày, mỗi ngày khác nhau như sau:

A/ SÚP CĂN BẢN -

thành phần gồm có:

1 củ hành tây lớn – 2 quả cà chua (hay 2 hộp cà chua) – ½ cái bắp cải – 2 trái ớt chuông xanh (bell pepper) – 2 bẹ cắn tây – 6 củ cà rốt – 1 hộp V8 (46 oz)

Uớp tất cả các món trên với một chút muối, nấu sôi trong vòng 10 phút, sau đó để lửa nhỏ riu riu, cho đến khi nhừ. Sau đó, có thể dùng máy xay, xay cho súp trở nên nhuyễn, rồi cho vào bình thủy, để mang đi làm, và đổ ra chén ăn, bất kỳ lúc nào thấy đói. Cũng có thể để nguyên trạng, cho vào bình thủy mang theo đi làm và ăn bất kỳ lúc nào muốn. Loại Súp này, ăn càng nhiều càng tốt, vì không làm tăng nhiệt lượng (calory), trái lại, càng ăn, càng làm giảm nhiệt lượng trong cơ thể.

Nhưng nếu chỉ ăn như thế, cơ thể sẽ đi tới tình trạng thiếu dinh dưỡng, vì thế, chúng ta cần theo một công thức Ăn Kiêng 7 ngày sau đây.

B/ 7 NGÀY ĂN KIÊNG:

Ngày 1: Ăn toàn trái cây, ngoại trừ Chuối, Cantaloup và Dưa Hấu. Đó là những loại trái cây ít nhiệt lượng. Trong ngày này, chỉ ăn Súp và Trái cây, uống các loại nước không đường như nước Trà, nước Dâu, hay nước lọc bình thường.

Ngày 2: Ăn toàn Rau, cho đến khi thật no (có thể dùng rau tươi, hay loại rau đóng hộp). Không ăn các loại Đậu Hạt, hay Bắp. Ăn Rau với Súp. Và trong buổi tối, hãy thưởng thức một củ Khoai Tây nướng, với Bơ. Không ăn một loại trái cây nào cả, trong ngày này.

Ngày 3: Ăn Súp, Rau, và các loại trái cây nào Quý Trưởng thích. Không ăn Khoai Tây nướng. Nếu ăn đúng theo công thức đến hết ngày thứ 3 này, và không hề “ăn gian”, chúng ta sẽ sụt từ 5 đến 7 lbs.

Ngày 4: Ăn Chuối và Sữa (skimmed milk). Ăn 3 quả chuối, Súp, và uống nước càng nhiều càng tốt trong ngày này. Vẫn biết rằng, Chuối và Sữa đều có nhiều nhiệt lượng, và chất carbohydrate cao, nhưng đặc biệt trong ngày này, cơ thể chúng ta rất cần chất potassium, carbohydrate, protein, và calcium, để không bị thèm chất ngọt.

Ngày 5: Thịt Bò và Cà chua. Hôm nay, chúng ta có thể thưởng thức từ 10 đến 20 ounces thịt bò, 5 trái cà chua tươi (hoặc một hộp cà chua). Cố gắng uống từ 6 đến 8 ly nước lọc, để tẩy hết chất acid uric trong cơ thể. Hôm nay, Quý Trưởng hãy nhớ ăn Súp ít nhất là một lần.

Ngày 6: Thịt Bò và Rau. Hôm nay, Quý Trưởng hãy ăn cho đến khi thật no, thịt bò, hoặc lườn thịt heo với rau. Nếu muốn, có thể ăn hai miếng steaks với rau xanh. Nhưng không được ăn khoai tây, và hãy nhớ, ăn Súp ít nhất một lần.

Ngày 7: Ăn Gạo Lức (brown rice), và Rau. Uống nước trái cây, không thêm đường.

Sau ngày thứ 7, nếu Quý Trưởng đã tuân theo chế độ Ăn Kiêng này, thể trọng sẽ sụt đi từ 10 đến 15 lbs. Nếu đã sụt đi 15 pounds, Quý Trưởng có thể ngưng 2 ngày, trước khi trở lại ngày 1, để bắt đầu chu kỳ thứ 2.

Với nghị lực dồi dào, Quý Trưởng hãy theo chương trình Ăn Kiêng này, bao lâu theo ý muốn. Việc Ăn Kiêng này nhằm “đốt cháy” và tiêu Mỡ một cách nhanh chóng, và điều tuyệt diệu là cơ thể sẽ đốt đi nhiều nhiệt lượng hơn là đem vào, đồng thời, thanh lọc được những cặn bã, cho chúng ta một cảm giác khỏe khoắn khinh an lạ thường. Tất nhiên, việc Ăn Kiêng này không cho phép chúng ta uống bất kỳ một loại Rượu nào, vào bất cứ lúc nào (trong trường hợp muốn uống rượu, hãy ngừng Ăn Kiêng trước 24 giờ đồng hồ).

Mỗi cơ thể có một tình trạng, cũng như hệ thống tiêu hóa hoạt động khác nhau, nên kết quả sẽ tùy theo từng người. Đến ngày thứ 3, chúng ta sẽ có nhiều nghị lực hơn khi mới bắt đầu, tất nhiên, nếu không “ăn gian”. (Nhưng, sau nhiều ngày Ăn Kiêng, nếu thấy việc đại tiện có sự thay đổi, hãy ăn một chén thức ăn có chất cám hay chất sơ).

Hoàn toàn không ăn Bánh Mì, hay những thức uống có chất sơ (carbohydrate), kể cả các loại nước diet. Quý Trưởng hãy uống các loại trà lá không đường, cà phê đen không đường, ăn các loại trái cây không ngọt, các loại nước dâu dại, và sữa (skimmed milk). Súp có nhiệm vụ căn bản là “đốt” chất mỡ, nên hãy ăn bất kỳ lúc nào thấy đói. Ăn bao nhiêu tùy thích, và hãy nhớ, càng ăn bao nhiêu, càng sút cân bấy nhiêu. Không bao giờ ăn đồ chiên và bánh mì. Nên ăn gà luộc hơn là thịt bò (tuyệt đối không ăn da gà). Cuối cùng, các loại thuốc Quý Trưởng đang dùng theo toa Bác sĩ (nếu có), không ảnh hưởng gì đến việc Ăn Kiêng này.

(tiếp trang 9)

Tài Chánh Bản Tin Số 123

Bản ghi từ ngày 8/2/09 đến ngày 8/4/09

Niên liêm 2008 (\$40)	Bản Tin		
Cao văn Lâm	Nguyễn quang Vui	\$30	- Xin Quý Anh Chị có đóng tiền nhưng không thấy tên xin vui lòng nhắc nhở sơ sót để chúng tôi kịp thời xin lỗi và điều chỉnh.
	Lê thị Tuyết	\$20	Xin cảm ơn Quý Anh Chị.
	Huỳnh ái Tông	\$10	- Nếu thuận tiện, Xin nhờ Quý anh chị Trưởng Chi hay Thủ Quỹ của Chi nhận dùm và chuyển về cho chúng tôi. Hoặc Quý anh chị gửi check về:
	Đặng Quang Sước	\$10	Tam Nguyen 119C S. Kellogg Ave Goleta , CA 93117
	Phạm thị Lê	\$10	
	Lê thị Trà	\$20	ĐT: (805) 708 6268
	Lê thị Nhung	\$20	(vì lý do riêng, trên memo check xin để Deposite only, không để chữ gì khác, xin cảm ơn)
	Cao văn Lâm	\$60	
	<u>Kỷ yếu</u>		
	Lê thị Trà	\$20	
	<u>Tử Bi</u>		
	Lê thị Trà	\$20	

(tiếp theo Súp Căn Bản Tiêu Mỡ)

Hãy duy trì chương trình này bao lâu Quý Trưởng muốn, và chắc chắn, sẽ thấy nhiều khác biệt trong tinh thần lẫn thể chất. Nếu thích, Quý Trưởng có thể ăn cá hấp, thay vì thịt bò, trong những ngày ăn thịt bò. Tuy nhiên, trong những ngày ăn thịt bò (ngày 5 và 6), cơ thể chúng ta cần protein với hàm lượng cao.

Kinh nghiệm cá nhân:

Trước khi phổ biến đến Quý Trưởng công thức Ăn Kiêng này, NDC đã áp dụng liên tiếp 2 tuần lễ (2 chu kỳ), và đã sút đi 15 lbs. Trong ngày đầu tiên, toàn cơ thể có cảm giác hơi mỏi, muộn màng nghỉ, nhưng nếu đứng để ý tới, thì vẫn làm việc bình thường, và đặc biệt, không thấy đói nhiều như mình đã nghĩ. Sang ngày thứ 2, cảm giác mỏi tại các bắp thịt mất hẳn, nhường lại cho một cảm giác nhẹ nhàng trong cơ thể, không thấy đói. Qua ngày thứ 3, NDC cảm thấy dễ chịu hơn, và cảm thấy y phục bắt đầu... rộng hơn. Đến ngày thứ 4, phần ăn bắt đầu giảm nhiều, và nhất là ngủ ngon hơn. Sau 7 ngày đầu tiên, trọng lượng cơ thể giảm được đúng 7 pounds. Tóm lại, cảm giác hơi đói chỉ có trong ngày thứ nhất, và 6 ngày sau, thật dễ dàng để NDC đi hết chặng đường ngõ là "gian khổ" này. Tiếp tục thêm một chu kỳ 7 ngày nữa, NDC đã giảm cân được 15 pounds. Xin kính tặng Quý Trưởng công thức Ăn Kiêng, đồng thời, chia sẻ kinh nghiệm cá nhân, và xin kính chúc Quý Trưởng thân tâm thường An Lạc.

Nguyễn Đức Cường, L.Ac., Ph.D. (sưu tầm và biên soạn)

Quãng Đường Nhạc Nhắn

Đặng Đình Tuân

Buổi sinh hoạt chung ngày cuối tuần của gia đình phật tử sắp xong thì bác già trưởng ra nhẫn tất cả các huynh trưởng ở lại cho bác nói chuyện.

Âm hưởng vui vẻ của buổi họp theo mọi người vào trong phòng. Hồn hở, lao xao. Chờ cho tất cả có mặt đầy đủ, bác đến cạnh quàng tay ôm vòng ngang vai Tịnh, lấy giọng, rồi trình trọng nói:

- Hôm nay là buổi họp chót của anh Tịnh với gia đình phật tử chúng ta. Ngày mai thứ hai anh ấy phải đi trình diện nhập ngũ... Họp rồi tan. Sắc sắc không khôn. Minh đọc trong kinh phật nhiều lần. Ngày nào khác các anh chị cũng sẽ lần lượt từ già ra đi. Nhưng với tinh thần và kiến thức phật pháp, bác thấy anh Tịnh hoặc bất cứ anh chị nào khác sẽ thành công và sẽ được Phật độ cho bình yên... Anh Tịnh gia nhập gia đình minh từ lúc năm tuổi. Qua bao nhiêu năm anh ấy đã đóng góp rất nhiều công đức và đưa gia đình đến tình trạng đồng đúc tốt đẹp như bây giờ... Bác muốn chia những công việc mà anh Tịnh đang làm cho các anh chị còn lại rồi sẽ cùng làm lễ cầu an trước khi chia tay. Anh Tịnh và bác đã bàn luận nhiều lần từ trước. Bác hoàn toàn đồng ý về những nhận xét cũng như những đề nghị của anh ấy. Bây giờ bác sẽ để cho anh Tịnh nói tiếp. Nói xong bác buông tay trở về ghế ngồi. Im lặng nhìn quan sát lần lượt mỗi người.

Không khí trong phòng tự nhiên thành im lặng ngọt ngọt. Tiếng lao xao biến mất. Không một tiếng nói nào. Không ai biết trước những gì đang xảy ra. Hình như chỉ có tiếng thở dài luyến tiếc và tiếng hậm hực ngạc nhiên.

Tịnh có vẻ mắt bình tĩnh và xúc động, miệng gượng gạo mỉm cười, da mặt tái tái, hai tay lúng túng hết nắn nắn cái nút của khăn quàng buộc trên cổ lại sờ đến sợi dây treo còi Morse.

Giọng run run, hấp tấp:

- Cám ơn bác đã quá khen. Thưa bác, bác cứ yên tâm. Khi nào có cơ hội con sẽ đến sinh hoạt ngay... Chỉ sợ lúc đó không ai nhận ra được con nữa... Không bao giờ con quên được cảnh chùa này, gia đình phật tử, cũng như các em, các anh chị huynh trưởng tại đây...

Tôi phải đi quân dịch. Công việc của gia đình thì như các anh các chị đã biết, nó đã thành mẫu mực. Có tôi hay không có tôi, gia đình cũng vẫn tồn tại, sinh hoạt thường xuyên và thăng tiến... Tuy nhiên có hai việc quan trọng nhất mà mình phải quyết định là, thứ nhất, chỉ định người thay thế tôi để điều khiển các hoạt động hàng tuần cũng như tổ chức đi trại, học tập, kể cả các hoạt động liên hệ phối hợp với các gia đình bạn...

Thứ hai là tìm người tiếp tục trách nhiệm và điều hành cho tờ nguyệt san của mình có đầy đủ bài vở và phát hành đều đặn. Trải qua nhiều năm lận đận, tờ nguyệt san bây giờ đã thành tiếng nói chính thức, phản ánh trung thực đường lối của chùa và của gia đình phật tử... Đồng thời nó cũng đã góp phần tạo ngân quỹ nhỏ cho mình có đủ tiền chi tiêu trong những buổi hội họp...

Bác già trưởng, thầy trụ trì và tôi đã đắn đo, cân nhắc thảo luận nhiều lần. Thầy trụ trì cho biết là thầy chỉ quan tâm đến Phật pháp và làm cố vấn thôi. Thầy hoàn toàn đồng ý về những gì mình quyết định hôm nay dù thầy không tham dự buổi họp này...

Tịnh đã lấy lại bình tĩnh. Tiếng nói còn nặng nề hướng của miền Trung nhưng rõ ràng, rành mạch, chắc chắn.

- Tất cả mọi người có mặt ở đây ai cũng có nhiều khả năng và tài ba hơn tôi trong việc điều khiển toàn thể gia đình, cho nên việc chọn lựa thật là khó khăn. Tuy nhiên chúng tôi đã chọn được một người. Đó là chị trưởng ngành thanh nữ. Chị Thủy đang học trường mỹ nghệ Gia Định và đã sinh hoạt hằng hái suốt năm năm qua...

Tiếng nói lao xao lại nỗi lên. Ai cũng muốn lên tiếng cùng một lúc. Tịnh giơ tay lên ra dấu trán an rồi tiếp tục :

- Xin tất cả cho tôi nói hết rồi sẽ bàn tán.
- Mọi người vẫn ủa lên nói át hẳn tiếng của Tịnh:
- Chị Thủy là đúng lắm...
- Xin chị Thủy nói vài lời...
- Chị Thủy đứng lên nhận đi...
- "Biểu le giùm mà không chịu le giùm... Đồ quý!"

* Một bài hát vui dùng khích động sự nhanh chóng.

- Thủy không dám nhận việc đó đâu. Có nhiều anh chị khác tài giỏi hơn Thủy nhiều... học cao hơn Thủy nữa... Vừa lên tiếng phân bùa Thủy vừa chỉ quanh. Sau cùng ngón tay ngừng hướng về phía tôi.

- Anh Hà đây mới xứng đáng làm việc đó. Anh ấy nói cái gì ra Thủy thấy ai cũng nghe theo hết. Nhiều lần Thủy phải nhờ anh ấy giúp mới điều khiển nỗi buồn sinh hoạt. Đoàn sinh ngành nào cũng thích anh Hà. Anh Hà mới là người...

Tôi giật mình đứng phắt dậy:

- Xin phép cho tôi được nói... Thưa bác già trưởng!.. Anh Tịnh oi!.. Chị Thủy là đúng người nhất... Chị ấy học sắp xong rồi... Lại được làm việc cho công ty riêng của nhà... Chị ấy không phải lo chuyện lính tráng cho nên sẽ sinh hoạt được lâu dài... Trong khi đó tôi phải vừa đi học vừa đi làm. Cả hai việc đều quá nặng nề. Rồi thi cử liên miên. Như anh biết tôi đã vắng

mặt trong nhiều buổi họp vì quá bận... Tôi không thể làm gì hơn... Xin đừng bắt tôi phải...

Tịnh chân lời tôi bằng tiếng còi Morse dài của ám hiệu "im lặng".*

* Ám hiệu còi Morse của hai chữ I và L

- Nếu mình ồn ào như thế này thì sẽ phải ở lại đây lâu hơn. Anh chị nào còn nói thêm một tiếng nữa thì sẽ phải tự giác đi quỳ một cây nhang sám hối.**

** Quỳ thảng người cho đến khi cây nhang cháy hết.

Chờ cho mọi người im lặng hoàn toàn, Tịnh tiếp tục:

- Anh Hà đã nói ra những gì mà chúng tôi không dám và không muốn nói. Những nhận xét đó rất chính xác nhưng phũ phàng và đe dọa. Trong lúc tình trạng chính trị và chiến tranh càng ngày càng rối rang như thế này, vì muốn cho gia đình Phật tử được tồn tại lâu dài, cho các em thiếu nhi có chỗ lui tới, nương tựa nhau về tinh thần, về tình thương, học hỏi pháp pháp, nên chúng tôi chọn chị Thủy. Bon thanh niên chúng tôi đang bị áp lực quân dịch. Sớm muộn cũng phải đi hết. Không ai khác có được những điều kiện như chị...

Bác gia trưởng đứng lên, giơ tay ra dấu chân ngang:

- Thôi, bây giờ như thế này, bác xin chị Thủy về suy nghĩ kỹ, lần họp mặt tới chị cho bác biết chị có chấp nhận không. Bác nghĩ chị sẽ không từ chối. Còn việc tìm người lo tờ nguyệt san thì tân đoàn trưởng có toàn quyền lựa chọn hay chỉ định sau.

Lẽ cầu an rồi chúc tung, chia tay từ giã Tịnh xong thì trời đã tối hẳn. Cả bọn úa ra phía cửa chùa tam quan lấy xe. Thủy dắt chiếc solex chậm ngang đường tôi đi:

- Anh Hà không cứu Thủy mà còn về hùa bắt Thủy phải chịu. Anh sẽ chết với Thủy đó nghe!

- Còn khuya mới sợ!

Cả hai vừa nói chuyện vừa đi song song một khúc đường cho đến ngang nhà tôi.

Chiều thứ năm sắp đến giờ đi dậy lớp kèm trẻ, Thủy đột nhiên đến. Chia ra một xấp nhật báo cũ. Những tờ báo có đăng bài của tôi trong mục mỗi ngày một truyện ngắn. Mắt người sáng hân hoan:

- Thủy muốn cho anh coi cái này. Anh Hà không giấu được Thủy đâu. Ai là người đã viết những bài này? Ai là người đã có bài đăng báo?... Báo lớn nưa!.. Thủy chỉ nhận làm đoàn trưởng nếu anh chịu phụ giúp viết bài cho báo...

Mấy đứa em gái tôi ở trong ngành nữ đã cung cấp cho Thủy những tài liệu mà ba tôi đã cắt giấu đó. Cứng miếng. Tôi dành miễn cưỡng nhận. Sau đó suốt cả năm trời đêm nào tôi cũng thức khuya.

Ngoài buổi họp cuối tuần, hai đứa gặp nhau thường xuyên hơn. Viết lách, vẽ, bàn tính phương thức trình bày, chọn lọc, duyệt bài và đánh máy. Thủy luôn dắt theo vài người tình nguyện.

Ngoc ở trong ngành thiều niên nhận việc liên lạc chạy giấy thường trực. Mười bốn mươi lăm tuổi. Nó

có cái máy chụp hình cũ, kéo ra kéo vào như kèn xếp, đi đâu cũng mang theo và tự cho mình là phóng viên. Chỗ nào nó cũng len lỏi đến được, chạy xe đẹp vun vút. Nhanh nhẫu và đầy máu nóng.

Một vài lần đầu tụ tập làm việc tại phòng họp của chùa. Rồi lấy cớ người ra vào đông đúc ồn ào, khó tập trung tư tưởng, thiếu tiên nghi, nên những buổi gặp gỡ sau chuyển sang nhà dì Chín, chị của me Thủy.

Nhà dì Chín cách nhà tôi hai góc đường rẽ, giữa vườn cây ăn trái rộng lớn. Ban ngày lúc nào cửa cũng mở nhưng chỉ có một mình dì ở nhà. Hình cửa dì chụp với một người đàn ông bảy trên đầu tủ, nhưng không bao giờ gặp mặt. Thủy nói dương làm tài xế cho ba. Nhà Thủy có chỗ ngủ riêng cho dương. Dì dọn trống một tấm phản lớn cho làm bàn giấy. Thủy cung cấp máy đánh chữ, giấy trắng, giấy than, giấy vẽ, mực, bút màu vẽ và nhiều thứ lầm cầm khác. Bầy đầy trên phản. Tấm phản thành bàn giấy thường trực.

Thời gian chạy qua rất nhanh. Một tờ báo vừa được in xong, lại phải bắt đầu tờ kế tiếp. Bàn giấy lúc nào cũng bừa bộn. Nhà dì Chín được cả bọn gọi là toà soạn. Dì nhìn mọi người tíu tíu làm việc mà vui lây. Hết năm đang đưa trên võng giảng cạnh phản, nhai trầu, xia răng băng cục thuốc vè lớn, rồi lại đi ra đi vào, săn đón, hỏi han lo lắng cho Thủy đủ mọi thứ. Cơm rưng nước rót. Cả bọn cũng được hầu lây.

- Tao nuôi con Thủy từ khi nó mới đẻ. Tao không có con cái. Nó là con đẻ tao rồi. Tui bay cứ tự nhiên. Muốn gì kêu tao. Mệt thì lên võng nằm nghỉ. Đừng có đứa nào chạy về nhà ăn cơm đó. Ở đây làm cho xong đi. Tao cho ăn. Có gì ăn này.

--- ooo ---

Người con gái ngồi bên cạnh có mái tóc đen mượt lóng lánh. Thật dài, chảy xuống hai vai, xuống lưng. Nhìn ngang không thấy rõ mặt. Dáng người nhỏ nhắn. Im lặng kiên nhẫn. Không nghe nói một lời. Dù cho cô ta có nói gì chăng nữa, không ai có thể nghe được. Tiếng hát, tiếng nhạc từ sân khấu trên kia tràn đi, len lỏi vào mọi ngõ ngách trong phòng ăn rộng bao la. Chỗ nào cũng lồ nhồ người đi qua, người đi lại, quần áo diện lượt là. Tiếng cười chào, tiếng thăm hỏi thật ồn ào náo nhiệt.

Những món ăn làn lượt được bày ra. Tôi đứng dậy, lịch sự xúc đồ ăn vào đĩa cho cô ta nhưng chỉ nghe tiếng cảm ơn ngắn gọn.

Được nửa bữa ăn, cô dâu chú rể xuất hiện ngay sau lưng. Cô dâu cúi đầu xuống, chen vào chỗ trống giữa hai người:

- Trời ơi! Hai người không có chuyện gì để nói với nhau hay sao? Anh Hà ơi, đây là Yến, bạn học thân của em. Anh Hà là anh họ của mình đó... Cả hai đều độc thân vui tính...

Tôi phì cười. Yến quay sang nguyệt bạn:

- Con khỉ! Ai cầm giới thiêu kỹ như vậy. Còn ngày sinh tháng đẻ, học trường nào, địa chỉ ở đâu sao không khai ra luôn một lượt đi.

- Ấy, sắp sửa... Xong chuyện của tụi này là tới phiên bồ đó... Lát nữa đừng có bỏ về sớm ở lại cho tao có chuyện nhở riêng chút nghe. Anh Hà chịu khó tiếp đãi Yến cho đầy đủ hộ em đi. Bây giờ tôi mới nhìn thấy mặt Yến. Khuôn mặt trái soan, có vẻ đẹp tươi mát lôi cuốn của bông hoa mới chớm nở, với hào quang rực rỡ của người con gái mới lớn nhưng lại vẫn đầy buồn phiền ưu tư.

Tôi nghiêng đầu qua bắt chuyện trở lại:

- Tôi nghĩ em tôi có tội rất nặng. Đáng lẽ cô Yến phải là người phụ dâu ngồi bàn trên kia mới được. Rảnh rang tôi phải hỏi tội nó.

- Phương có nhở em trước lâu rồi. Nhưng vào giờ phút chót em phải bỏ vì nhà có tang. Bố em mới mất. Phương có mồi cả mẹ em nữa, nhưng không lẽ cả hai đều không đi. Biết gia đình Phương không kiêng cữ cho nên mẹ bắt em phải đi một mình. Vâ lại, anh thấy không, đời con gái chỉ có một lần...

Câu chuyện có đà tiếp tục đi. Lời đàm thoại nhẹ nhàng lưu loát cởi mở hơn. Hình như Yến đã tin cậy tôi. Cô đổi thành một người khác. Người biết bắt đầu và dắt dẫn câu chuyện rất khéo. Tôi thích thú mê mẩn ngồi im nghe. Một vài lần quên cả lấy đồ ăn mới. Yến phải gấp tiếp cho. Sau khi bỗng nhiên, nhà chỉ còn hai mẹ con. Yến mới tìm được việc làm thơ ký. Làm để kiếm tiền phụ cho mẹ nhưng vẫn phải cố học tiếp. Xong tú tài một thì sẽ tính thêm...

Chưa hỏi được địa chỉ thì Yến đột nhiên hả giọng, quay sang nói nhỏ vào tai tôi:

- Phương nó gọi. Xin phép anh. Hy vọng sẽ có dịp gặp lại anh. Nếu Phương có rủ thì mời anh đến nhà chơi luôn.

Nhin dáng người mảnh khảnh len lỏi đi xa dần rồi biến mất trong đám đông, tự nhiên tôi thấy xôn xao.

Ngồi nán thêm một lúc cho đến khi thấy nhiều người tân mac đi ra cửa tôi cũng đứng lên đi theo. Bên ngoài trời đang mưa. Những người đi trước bị mưa chặn lại còn đứng đầy khung cửa. Mỗi lần nghe tiếng chân chạy ngắn rồi tiếng cửa xe xập đóng thì mới tiến thêm được một bước.

Sau cùng tôi ra được đến bên ngoài. Nước mưa trút xuống như thác đổ, văng bắn tung toé. Vì hè ngập ngụa sũng ướt. Tôi mở dù co rùm người lại để cố trốn gọn dưới tàn dù. Đang ráo rách tim taxi thì nghe tiếng gọi sau lưng:

- May quá! Anh Hà đây rồi...
- Em đến bàn kiểm nhưng anh đã đi mất. Bác có cho xe đến đón anh không?

Phương vẫn xúng xính trong áo cưới hoàng hậu. Tiếng nó oang oang rạng rỡ. Có Yến đứng bên cạnh.

- Không! Bác còn đang dậy học trên Đà lạt mà. Tuần sau mới về. Vì vậy anh mới phải đi thay mặt.

- Nhờ đó cho nên em mới may mắn được thấy anh- Phương nhìn sang Yến nói tiếp- Ông này ồng bận lắm. Mình với ba má đến nhà bác chia quà và đưa thiệp

mời đám cưới cũng không thấy mặt mũi ống đâu. Trốn kỹ như con gái!

- Cô quên mấy năm nay đều là năm thi cử bù đầu của anh rồi sao? Lấy chồng chưa đầy một ngày mà đã quên hết mọi chuyện rồi!

Hai cô gái dúi vào nhau phá lên cười.

- Nếu anh về bằng taxi thì anh làm ơn cho Yến đến Phú Nhuận hộ em đi. Đằng nào anh cũng về ngang đó, phải không?

Yến chen vào:

- Không được đâu. Người ta cười chết. Tao về một mình được.

- Đừng có điên. Trời khuya mưa bão, thân gái một mình. Không sợ mẹ mìn nó bắt đi luôn hay sao... Tuần sau mình gặp nhau nói chuyện nhiều.

Tôi mở cửa xe, che dù chặn mưa nhường Yến vào trước. Đóng được cửa thì Yến đã chỉ đường cho người tài xế xong. - Cám ơn anh nhiều. Anh có vẻ phòng xa cẩn thận quá. Yến không cả nghĩ đến bây giờ đang là mùa mưa nữa...

- Hên thôi. May là tôi không mượn được cái xe gắn máy của đứa em. Nếu thế thì đâu có cái may mắn được đưa cô Yến về.

- Anh thật khéo nói. Nói chuyện với anh Yến phải cẩn thận hơn mới được.

Lời đối thoại đến một cách tự nhiên, lưu loát, dí dỏm. Những e dè, những rào đón không còn nữa. Những ý thích, những hoài vọng, những dự tính riêng tư, những mơ ước được mang ra trao đổi không ngần ngại.

Thế giới to lớn bây giờ nằm gọn trong lòng xe.

Người tài xế lớn tiếng cho biết đã đến nơi cắt đứt câu chuyện. Xe ngừng tại đầu ngõ hẻm nhỏ dắt vào nhà Yến. Không biết con đường từ Chợ lớn đến Phú Nhuận quá ngắn hay xe chạy quá nhanh. Mưa đã tạnh hẳn. Đường hẻm tối tăm, óng ánh ngập nước. Tôi đè nghị đưa Yến vào đến cửa nhưng bị khăng khăng từ chối.

(Còn tiếp)

Ban Tin AHVN
9909 Waterview Road
Raleigh, NC 27615

TO:

Phúc Trung HUỲNH ÁI TÔNG
7913 Rochelle Rd.
Louisville, KY 40228

